

РЕШЕНИЕ

№ 39

гр. Кюстендил, 20.03.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

ОКРЪЖЕН СЪД – КЮСТЕНДИЛ, V СЪСТАВ, в публично заседание на втори февруари през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: Пенка Н. Братанова

Членове: Мирослав М. Начев
Веселина Д. Джонева

при участието на секретаря Йорданка Хр. Неделчева
в присъствието на прокурора В. Д. П.
като разгледа докладваното от Пенка Н. Братанова Въззивно наказателно дело от общ характер № 20221500600653 по описа за 2022 година

Производството е по реда на глава XXI НПК- “Въззивно производство”.

С решение №262 от 03.10.2022 г. на Дупнишкия районен съд по НОХД № 1261/2021 г. на същия съд подсъдимият М. К. Д. е признат за виновен в извършване на престъпление по чл.130, ал.1 НК- затова, че на 07.07.2021 г. в с. Овчарци, Кюстендилска област чрез нанасяне на удар в областта на лицето е причинил на Г. Й. К. лека телесна повреда извън случаите на чл.128 и чл.129 НК, като на основание чл.78а от НК му е наложил административно наказание- глоба в полза на държавата в размер на 1 000 лева. На основание чл.378, ал.4, т.2 НК подс. Д. е оправдан по повдигнатото обвинение по чл.131, ал.1, т.12 НК. На подсъдимия са възложени разноските по делото в размер на 78 лева

Решението се обжалва от адв. А. Р.- защитник на подс. Д. в осъдителната й част. В жалбата се изтъкват доводи, че деянието е несъставомерно от субективна страна, тъй като подс. Д. не е действал умишлено. Сочи се още, че дори да се пирема, че същият е действал умишлено, съдът е следвало да прекрати наказателното производство на основание чл.24, ал.5, т.1 НК поради липса на тъжба, тъй като престъплението, за което е признат за виновен се преследва по тъжба на пострадалия, а в случая не е налице разп. на чр.287, ал.5 НПК. Искане се отмяна на решението на ДнРС и постановяване на ново, с което подсъдимият бъде оправдан.

Представителят на ОП- Кюстендил оспорва въззивната жалба и пледира

за потвърждаване на присъдата на ДнРС.

Защитникът на подс. Д.- адв.Ал.Р. поддържа въззивната си жалба и пледира за отмяна на присъдата на ДнРС. Прави искане за отмяна на решението на ДнРС и прекратяване на наказателното производство на основание чл.336, т.4 НПК вр. чл.24, ал.5 НПК.

Подсъдимият М. К. Д., редовно призован, не се явява пред окръжния съд и не взема становище по жалбата.

Кюстендилският окръжен съд, след цялостна проверка на фактическия и доказателствен материал, след неговото обсъждане както поотделно, така и в съвкупност, и при пределите, установени в чл.314 ПК и като съобрази релевираните оплаквания, доводите и възраженията на страните, намира въззивната жалба за допустима, доколкото е предявена от надлежна страна в наказателния процес и в срока по чл. 319 НПК. Разгледана по същество, същата е основателна, като постановеното решение следва да се отмени, а производството по делото- прекрати на основание чл.336, т.4 вр. чл.24, ал.5 НПК по следните съображения:

Фактическата обстановка е изяснена от ДнРС. По делото са събрани в съответствие с процесуалния ред необходимия обем доказателства, имащи съществено значение за правилното му решаване. По делото е допуснато нарушение на процесуалните правила, доколкото ДнРС е пропуснал да приеме по съответния процесуален ред назначената в ДП съдебно медицинска експертиза, който пропуск е отстранен от страна на КОС в съответствие с правомощията му по чл.313 и сл. НПК. От събрания от КнРС доказателствен материал се установява следната фактическа обстановка:

Подс.Д. и св. К. поддържали известно време близки отношения, които прекратили и след раздялата им, не поддържали такива.

На 07.07.2021 г., късно вечерта св.К., заедно с приятелката си- св.С. отишли в градинката на центъра на с.Овчарци, където се срещнали с други техни приятели. Докато разговаряли помежду си, от близката сладкарница излезли подс. Д. и св.К. (братовчед на К.), които били в явно нетрезво състояние. Дватама се сбили в продължение на възникнал между тях вътре в заведението конфликт. Св. К., виждайки, че подс. Д. се бие с братовчед й, отишла при него, с намерение да ги спре. Намесата й подразнила Д., който под влияние на алкохола и в светлината на обтегнатите им отношения, я ударил с ръка по лявата буза. Св.К. се отдръпнала и отишла при приятелите си. Свидетел на разправията станали и живеещата наблизо св. Д.а. Междувременно присъстващите на сбиването- св. М. и К. се намесили и прекратили сбиването между младежите, била извикана и полиция.

Участниците в разпратата си тръгнали, а след няколко минути на място пристигнали служители на РПУ гр.Дупница. След проведен разговор с присъстващите, между които и пострадалата, същите намерили подсъдимия в казино в гр.Сапарева баня. Последният бил заведен в РУ гр.Дупница, където дал обяснения и му бил съставен протокол за предупреждение.

На 12.07.2021г. св.К. посетила лекарски кабинет. При прегледа бил констатиран травматичен оток на лявата буза и охлузване по лигавичната ѝ повърхност. Било издадено медицинско свидетелство.

От назначената по делото СМЕ, изготвена от в.л. Л., се установява, че в резултат на нанесения и удар с ръка в областта на лицето, К. е получила травматично увреждане, дължащо се на действието на твърди тъпи предмети, по механизма на удари с или върху такива, като е възможно същите да са получени по твърдяното време и начин; същите са причинили на пострадалата болка и страдание със срок за възстановяване- 7- 10 дни.

Фактическите констатации на първоинстанционния съд са направени след сравнително задълбочен анализ на събраните по делото доказателства-показанията на св.Г.К., К., К., Д.а, Д.. Тези показания са напълно идентични по отношение начина на протичане на събитията в тяхната последователност. Първите четирима свидетели безпротиворечиво установяват наличието на предходна разправия между подс. Д. и св. К. вътре в заведението, прераснало в сбиване отвън пред него и намесата на св. К.. Тези им обяснения се потвърждават частично и от обясненията на подс. Д., доколкото същият не отрича наличието на конфликт със св. К., инспириран от употребения от двамата алкохол. В този аспект ДнРС е изтъкнал макар и пестеливи мотиви за причините, поради които дава вяра на тези показания, към които настоящата инстанция се присъединява, като основния довод за кредитирането им е тяхното съвпадение по отношение началото на конфликта и последващата намеса на пострадалата К.. Впрочем, самата св. К. при разпита си пред ДнРС изрично сочи, че механизма на причиняване на травмата ѝ е именно този и че е ударена от подс. Д. след като е отишла при братовчед си св. К.. В тази насока нейните показания са изцяло подкрепени от св. К., от св. Д.а, така и от напълно независимия св. К., намиращ се пред заведението и видял ясно случващото се от началото до края. Тези показания се потвърждават частично и от показанията на св.С., М. и М. в частта, в която сочат, че подсъдимия е ударил с ръка пострадалата К. по бузата, тъй като кореспондират с показанията на последната относно това обстоятелство и се подкрепят от писмените доказателства и медицинската експертиза на д.р Л.. Съпоставката на показанията на посочените свидетели и съвпадението им по отношение начина на тяхното протичане води до категоричния извод, че механизма на причиняване на травмата е именно този.

Същевременно съдът не е пренебрегнал и показанията на св. С., М. и М. в частта, в която твърдят, че подсъдимият, излизайки от заведението се е насочил към пострадалата, обиждал я и след това я ударил, респ. че не е имало сбиване, в което пострадалата се намесила. ДнРС е изложил доводи за причините, поради които не им дава вяра- поради противоречието им с останалите гласни доказателства, включително и тези на самата пострадала.

При извеждане на релевантните по делото факти ДнРС не е допуснал процесуални нарушения при формиране на вътрешното си убеждение. В тази

насока са обсъдени всички доказателствени материали, без някои от тях да са били подценени или игнорирани за сметка на други, като не са допуснати логически грешки при обсъждането им. (Както бе посочено по-горе, пропускът на ДнРС да приеме СМЕ по надлежния процесуален ред, е отстранен от настоящата инстанция чрез приемането и прочитането ѝ при съгласие на страните по реда на чл.282, ал.3 НПК). В този аспект всички доказателствени източници са проверени и съпоставени помежду си; като това е сторено при спазване на процесуалните правила и при ясно заявяване на какви доказателствени средства се дава вяра, в коя част и защо.

ДнРС не е обсъдил обясненията на подс.Д.,(което следва да бъде сторено от настоящата инстанция), но този пропуск не се отразява върху крайните доводи на съда относно начина на протичане на събитията. При обсъждането им следва да има предвид двоякия им характер- от една страна като на израз на защитна позиция, а от друга- като на пряко гласно доказателствено средство. В случая обясненията му- че е седял на една маса с пострадалата преди сбиването му с братовчед ѝ, не се подкрепят от показанията на никой от присъстващите свидетели, респ. същите са изолирани от тях, поради което в тази им част следва да се разглеждат като израз на защитната му позиция и на несъмнено пияното му състояние по време на конфликта. В частта им за последващата намеса на св. К. по време на сбиването му със св.К., същите се подкрепят от всички останали свидетели, в това число- и по отношение на нанесения удар с ръка в областта на лицето ѝ, поради което в тази им част същите следва да се интерпретират като гласно доказателствено средство. В този аспект фактическите констатации на първостепенния съд почиват на вярна и точна интерпретация на доказателствената съвкупност, от която по един категоричен и безпротиворечив начин се установява липсата на един от елементите от обективна страна на престъплението по чл.131, ал.1, т.12 НК-хулиганските подбуди за причиняването на телесното увреждане на пострадалата К..

На базата на възприетите фактически обстоятелства районният съд правилно е приел, че подс. Д. действително е осъществил телесно увреждане по см. на чл.130, ал.1 НК, доколкото вследствие от нанесения от негова страна удар с ръка в областта на лицето на св.К., същата е претърпяла телесно увреждане, покриващо белезите на леко такова по смисъла на посочената разпоредба. Несъмнено причинения оток в лявата ѝ лицева част и охлузването по повърхността на лявата ѝ буза представляват леко увреждане на анатомическата цялост на организма на пострадалата, довело до разстройство на здравето ѝ вследствие от посегателството върху личността ѝ. Безспорно същата е претърпяла болки и страдания с възстановителен период между 7 и 10 дни.

КнОС се солидаризира и с доводите на ДнРС по отношение на липсата на квалифициращия признак на деянието по чл.131, ал.1, т.12 НК по отношение на подс.Д., като няма да ги преповтаря. (Това и не се налага поради липса на протест). Само следва да се допълни, че с оглед конкретната ситуация не

може да се приеме, че мотивите за нанасянето на увреждането на св. К. от страна на подсъдимия имат хулигански характер. Същият не е целял да демонстрира явно неуважение към обществото. Действително, деянието е извършено на публично място (в центъра на селото), но то е резултат от възникнало по-рано сбиване в резултат от пиянска разправия между подсъдимия и св.К., пренесла се извън заведението, в което двамата са се намирали. Мотивите за причиняване на увреждането от страна на подсъдимия са били изцяло лични; не са имали за цел да изразят явно неуважение към обществения ред.

Присъдата на ДнРС обаче следва да се отмени в осъдителната част по чл.130, ал.1 НК, с която ДнРС 3 признал подс. Д. за виновен в престъпление по чл.130, ал.1 НК и е приложил спрямо същия разпоредбата на чл.78а от НК с налагане на административно наказание „глоба“ в полза на държавата в размер на 1000 лева. Основанието за това е разпоредбата на чл.334, ал.1, т.4 НПК вр. чл. 24, ал. 5, т. 1 от НПК Съображенията за това са следните:

Престъплението по чл. 130, ал. 1 от НК, съгласно изричната разпоредба на чл. 161, ал. 1 от НК е от частен характер и се преследва по тѣжба на пострадалия.

Съгласно разпоредбите на чл. 80 - 82 от НПК, пострадалият от престъплението, което се преследва по тѣжба, е оправомощеното лице да повдига и поддържа обвинение пред съда. В рамките на започнало и развиващо се съдебно разследване за престъпление от общ характер и при необходимост от последваща преквалификация, нормата на чл. 287, ал. 5 НПК предоставя субсидиарна процесуална възможност на частния обвинител и на прокурора (в хипотезите на чл. 48 от НПК), изрично да поискат произнасяне с присъда и за деянието, преследвано с частна тѣжба. По настоящото дело липсват данни за наличие на изискуемите обстоятелствата такива искания не са предявени. (Отделен е въпроса, че прокурора не би и могъл да предяви такова искане предвид липсата на чл.48 НПК-пострадалата св. К. не е била в безпомощно състояние или в зависимост от подсъдимия, а НП не е било образувано по тѣжба на пострадалия пред ДнРП.) От друга страна изменението на обвинението по реда на чл.287, ал.5 НПК е възможно единствено пред първоинстанционния съд и дори да се приеме, че прокурорът може да упражни правата по чл.48 НПК в настоящия случай, този пропуск не може да се санира пред въззивната инстанция.

Легитимиран с правомощията по чл. 287, ал. 5 от НПК лице е и пострадалият от престъплението. В случая производството по делото е започнало по общия ред; пострадалата е била призована като такова за разпоредителното заседание и правата ѝ по чл.76 от НПК са ѝ били надлежно разяснени. Същата изрично е заявила, че не желае да се конституира като граждански ищец и частен обвинител в наказателния процес; респ.- че не желае да участва като страна в процеса. След като пострадалият от престъплението не се е конституирал като страна в процеса, от съда не може

да се изисква да му разяснява процесуалните права, както изисква чл. 15, ал. 2 - 4 НПК. В производствата, водени за престъпления от общ характер, каквото е и настоящото, правомощието на съда да признае подсъдимия за виновен в извършване на престъпление от частен характер се предпоставя от изрично предвиденото в чл. 287, ал. 5 НПК изявление на прокурора или на частния обвинител, съдържащо такова искане. При липсата на страна, която е легитимирана да направи посоченото искане, респ. при липсата на надлежно сезиране за това, съдът неправилно се е произнесъл по обвинението по чл.130, ал.1 НК.

Посоченото води до извода за недопустимо образуване и провеждане на наказателно производство при липса на тъжба от легитимиран правен субект. Визираният порок в постановения съдебен акт следва да бъде преодолян чрез упражняване правомощията на въззивния съд по чл. 334 ал. 1, т. 4 НПК. Присъдата в наказателно осъдителната част на обвинението по чл.130, ал.1 НК с приложение на чл.78а от НК следва да се отмени, а производството по делото да бъде прекратено на основание чл. 24, ал. 5, т. 1 от НПК – поради липса на тъжба- в същия смисъл и Р- 257-11.05.2011 г.- н.д.1384/11- ПНО; Р-31-07.02.2012 – н.д.2933/11- ПНО.

Присъдата следва да се коригира и в частта за разноските, доколкото наказателното производство се прекратява по обвинението по чл.130, ал.1 НК и на осн. чл.190 от НПК разноските по обвинението в прекратителната част следва да останат за държавата.

В оправдателната част по обвинението по чл.131, ал.1, т.12 НК решението не е протестирано и е влязло в сила.

Воден от горното и на основание чл. 334, т. 4 и т.6 вр. чл. 24, ал. 5, т. 1 от НПК и чл. 338 НПК, окръжният съд

РЕШИ:

ОТМЕНЯ решение № 262, постановено от Дупнишкия районен съд на 03.10.202 г. по НОХД № 1261/2021 г. на същия съд **в частта**, в която подс.М. К. Д. е признат за виновен в извършване на престъпление по чл.130, ал.1 НК, като на основание чл.78а от НК му е наложено административно наказание „глоба“ в полза на държавата в размер на 1 000 лева **и в частта за разноските**, като

ПРЕКРАТЯВА наказателното производство в тази част на осн. чл. 24, ал. 5, т. 1 от НПК – поради липса на тъжба.

ПОТВЪРЖДАВА решението в оправдателната му част.

На осн.190 НПК сторените разноси в размер на 78 лева остават за сметка на държавата.

РЕШЕНИЕТО може да се обжалва или протестира пред ВКС на Р България в 15 дневен срок от получаване на съобщението от страните за

изготвянето му.

На осн. чл.340, ал.2 НПК да се съобщи на КнОП, защитника и подсъдимия страните по реда на чл.178 НПК за постановеното решение.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____